

NORGES HØYESTERETT

Den 25. mars 2015 avsa Høyesterett kjennelse i

HR-2015-00666-A, (sak nr. 2014/2123), straffesak, anke over kjennelse,

A (advokat Anders Brosveet)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Anders Blix Gundersen)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Ringnes**: Saken gjelder lagmannsrettens avvisning av mangelfull anke i en straffesak. Særlig er det spørsmål om lagmannsretten skulle satt en frist for retting etter straffeprosessloven § 319 annet ledd, og om forsvarerens eventuelle forsømmelse med å inngi støtteskriv skal gå utover domfelte.
- (2) Statsadvokatene i Agder tok 26. juni 2014 ut tiltale mot A. Tiltalens post I gjaldt overtredelse av straffeloven § 162 første og annet ledd, for å ha oppbevart til sammen 131 gram amfetamin, 17 gram hasjisj og 167 ecstasy-tabletter. Tiltalens post II gjaldt overtredelse av § 162 første ledd, hvorav post a knyttet seg til salg av 2 gram amfetamin, og post b til oppbevaring av 366 gram hasjisj og 0,2 gram amfetamin.
- (3) A tilsto forholdene i tiltalens post I og II b.
- (4) Kristiansand tingrett avsa 7. august 2014 dom med slik domsslutning:

"1. A, født 00.00.1968, dømmes for

1 – en – overtredelse av straffeloven § 162 første ledd og annet ledd,
2 – to – overtredelser av straffeloven § 162 første ledd.

Gjerningstidspunkt: 8. februar til 6. oktober 2013.

Straffen settes til fengsel i 1 – ett – år og 6 – seks – måneder.
Fullbyrdelsen av 6 – seks – måneder av straffen utsettes i medhold av straffeloven §§ 52-54 med en prøvetid på to år. Til fradrag i den ubetingede del av straffen tilkommer han et varetektsfradrag på 39 – trettini – dager.

Straffeutmålingsbestemmelser: Straffeloven §§ 62 første ledd og 64.

2. A, født 00.00.1968, dømmes til å betale saksomkostninger med kroner 3 000 – tretusen –."

- (5) A fikk forkynt dommen på stevnekontoret ved Kristiansand politistasjon 14. august 2014. I forkynnelseskjemaet kunne det krysses av for om dommen vedtas, om domfelte tar betenkningstid eller om han anker. I feltet for "anke", var det egne avkryssingsrubrikker for ankegrunnene, og det skulle angis om anken gjaldt hele eller deler av dommen. Det var også en rubrikk for "støtteskriv", hvor det sto: "Siktede meddelte at han/hun eller hans/hennes forsvarer vil sende inn støtteskriv til anken innen ankefristens utløp".
- (6) Ved forkynnelsen fikk A overlevert en rettledning om anke over tingrettens dom. Rettledningen gjengir kravene til hva ankeerklæringen skal inneholde, jf. straffeprosessloven § 314 første ledd. Det fremgår av forkynnelseskjemaet at siktede skal gis en kort orientering om innholdet.
- (7) Domfelte undertegnet skjemaet, og krysset av for "anke" og "støtteskriv", men ikke for om anken gjaldt hele eller bare deler av dommen og heller ikke for ankegrunn.
- (8) I brev 25. august 2014 fra politiadvokaten til forsvareren ble det opplyst at domfelte hadde anket, og at "[a]nken er ikke begrunnet utover en ren avkryssing på ankeskjemaet". Forsvareren ble gitt frist til 1. september 2014 med å inngi støtteskriv. Forkynnelseskjemaet med domfeltes anke var ikke vedlagt brevet, og domfelte var ikke kopiadressat.
- (9) Den 26. september oversendte politiadvokaten saken til Agder statsadvokatembeter. I påtegningen het det blant annet:

"Ankeerklæringen:

Anken er ikke begrunnet utover en ren avkryssing på skjemaet om at dommen ankes. Tiltalens post I gjelder imidlertid straffesak med strafferamme over 6 år hvor domfelte har automatisk ankeadgang, jf strpl. § 321 tredje ledd. Tiltalens post II.a og b gjelder straffesak med strafferamme under 6 år, jf strpl. § 321 annet ledd. Forsvarer har fått frist til 1. september 2014 med å inngi støtteskriv, jf. dok. 58 uten at det er mottatt."

- (10) Politiadvokaten innstilte på at anken over tiltalens post I skulle fremmes, og at anken over tiltalens post IIa og IIb ble nektet fremmet. Det ble videre opplyst at forsvareren ikke hadde inngitt støtteskriv. Forsvareren mottok kopi av påtegningen, men heller ikke dette brevet ble sendt i kopi til domfelte.

- (11) Statsadvokaten oversendte sin påtegning til lagmannsretten 2. oktober 2014, som var en torsdag. Påstanden var endret til at anken skulle avvises, under henvisning til at den ikke oppfylte kravene i straffeprosessloven § 314 første ledd nr. 1 og 2. Det fremgikk videre at "[e]n forutsetter at forsvarer oversender et eventuelt støtteskriv til lagmannsretten, m/kopi hit". Påtegningsarket ble sendt i kopi til forsvareren og domfelte.
- (12) Den påfølgende mandag – 6. oktober – ble påtegningsarket stemplet innkommet i lagmannsretten. Det må legges til grunn at forsvareren og domfelte tidligst kan ha mottatt statsadvokatens påtegning samme dag som lagmannsretten.
- (13) Dagen etter mottaket av påtegningen, 7. oktober 2014, avsa Agder lagmannsrett kjennelse med slik slutning:

"Anken avvises."

- (14) Forsvareren har opplyst at han hadde en rettssak utenbys fra 6. oktober. Da han kom tilbake på kontoret 9. oktober sendte han støtteskriv til Agder politidistrikt, og opplyste følgende:

"Undertegnede ble først i dag kjent med at det skulle være tvil om hva anken gjelder, da A i retten tilsto de forhold han var tiltalt for. Det ble derfor heller ikke sendt støtteskriv da tiltalte har ubetinget krav på anke, jf. strpl. § 321, tredje ledd. Anken gjelder den utmålte straff."

- (15) Statsadvokaten oversendte støtteskrivet til lagmannsretten med telefaks 10. oktober. Men da hadde lagmannsretten allerede avsagt sin kjennelse.
- (16) Domfelte har anket til Høyesterett. Ved Høyesteretts ankeutvalgs beslutning 21. januar 2015 ble det bestemt at ankesaken skal avgjøres av Høyesterett i avdeling med fem dommere, jf. domstolloven § 5 første ledd andre punktum.
- (17) Den ankende part – A – har i hovedsak gjort gjeldende:
- (18) Det var en saksbehandlingsfeil av lagmannsretten å avvise anken uten at domfelte fikk en frist for retting etter straffeprosessloven § 319 annet ledd. Retten og påtalemyndighetens veiledningsplikt gjelder overfor den ankende, som er domfelte. Han fikk ikke varsel om at støtteskriv ikke var inngitt før han tidligst 6. oktober 2014 mottok statsadvokatens påtegningsark til lagmannsretten. Retten avsa imidlertid kjennelse allerede dagen etter mottaket av påtegningsarket, og det er et klart brudd på veiledningsplikten og kontradiksjonsprinsippet at domfelte ikke ble gitt en frist til å supplere ankeerklæringen.
- (19) Den mangelfulle ankeerklæringen skyldes ikke forsettlig forhold hos domfelte, og en eventuell forsømmelse ligger hos forsvareren. Det er et generelt prinsipp i norsk straffeprosess at siktede ikke identifiseres med sin forsvarer ved prosessuelle forsømmelser.

- (20) A har lagt ned slik påstand:

"As anke over straffutmålingen i Kristiansand tingretts dom av 06.08.2014 fremmes for Agder lagmannsrett."

- (21) Ankemotparten – *påtalemyndigheten* – anfører i hovedsak:

- (22) Prinsipalt gjøres det gjeldende at anken var mangelfull og dermed for sent fremsatt, og at domfelte kan lastes for dette. Det følger av forkynnelseskjemaet og veiledningen om anke at ankegrunnene må angis for at anken skal være lovmessig. Dette må den ankende forholde seg til, og en domfelt må forstå at han skal opplyse om hva som er grunnlaget for angrepet på dommen.
- (23) Domfelte ble videre varslet om at støtteskriv ikke var inngitt da han mottok kopi av statsadvokatens påtegning 2. oktober 2014, og han burde da reagert omgående.
- (24) Uansett var adgang til retting etter § 319 annet ledd ikke aktuelt fordi domfelte må identifiseres med sin forsvarer. Det avgjørende hensynet er å sikre en effektiv straffesaksavvikling.
- (25) Subsidiært anføres det at påtalemyndigheten har oppfylt veiledningsplikten ved å søke å avhjelpe manglene ved ankeerklæringen. Det ble satt en frist for støtteskriv, og det fremgikk av politiadvokatens påtegning at anken var mangelfull. Statsadvokatens påtegning 2. oktober 2014 – hvor det på nytt anmodes om at forsvareren innsender støtteskriv – ga under enhver omstendighet nødvendig varsel. Riktignok gikk det kort tid fra mottaket av dette brevet til lagmannsretten traff sin avgjørelse, men forsvareren hadde allerede hatt fem uker til å supplere anken med ankegrunnen.
- (26) Ved vurderingen av om veiledningsplikten er overholdt, må det ses hen til at påtalemyndigheten skal kunne forholde seg til forsvareren, og det må være tilstrekkelig at forsvareren er adressat for informasjon og frister. Også i denne sammenheng er hensynet til effektiv straffesaksavvikling et sentralt hensyn.
- (27) Påtalemyndigheten har lagt ned slik påstand:

"Anken forkastes."

- (28) *Mitt syn på saken*
- (29) Saken gjelder en avgjørelse som er truffet av lagmannsretten som førsteinstans, og Høyesterett har da full kompetanse.
- (30) Det rettslige hovedspørsmålet i saken er om lagmannsretten gjorde en saksbehandlingsfeil ved ikke å gi domfelte en frist for retting etter straffeprosessloven § 319 annet ledd.
- (31) Ankeerklæringen som domfelte utfylte ved avkryssing på forkynnelseskjemaet, oppfylte ikke kravene i straffeprosessloven § 314 første ledd, fordi det ikke var krysset av for om anken gjaldt hele eller deler av dommen og for ankegrunn. Forsvarerens støtteskriv 9. oktober 2014, hvor det angis at anken gjelder straffutmålingen, kom først etter at lagmannsretten hadde avsagt sin kjennelse. Da lagmannsretten fikk saken til behandling, forelå det altså en mangelfull ankeerklæring, og det følger av § 319 første ledd at en anke som ikke fyller kravene i § 314 første ledd skal avvises. Avvisning kan imidlertid ikke skje før uforsettlig feil er søkt avhjulpet, jf. annet ledd i bestemmelsen:

"Uforsettlige feil bør søkes avhjulpet. Om nødvendig kan det gis den ankende en kort frist til å rette ankeerklæringen."

- (32) Det følger allerede av ordlyden – "bør søkes" – at retten har en *veiledningsplikt*. Denne veiledningsplikten er også lagt til grunn i rettspraksis. Et eksempel er Rt. 2006 side 1115. Høyesteretts kjæremålsutvalg uttalte her at der det er bebudet støtteskriv i tilknytning til en mangelfull anke, kan ankeinstansen "normalt ikke avvise anken uten å etterlyse støtteskrivet", jf. avsnitt 14. Et annet eksempel er Rt. 2007 side 895, hvor anken ikke var inngitt via forsvarer. Domfelte hadde ikke oppgitt ankegrunnen, og utvalget uttalte at "[n]år anken ikke var inngitt via forsvarer, er det mye som kan tale for at hun ikke var kjent med dette kravet. Det innebærer at lagmannsretten burde ha henvendt seg til henne for å få avklart hvilke feil hun mente tingretten hadde begått, jf. straffeprosessloven § 319 andre ledd".
- (33) Jeg viser videre til Bjerke/ Keiserud, Straffeprosessloven, 4. utgave, side 1130, hvor det fremgår at "[t]il tross for lovens formulering ('kan') i annet ledd annet punktum, er det i rettspraksis lagt til grunn at det i betydelig grad foreligger *plikt* til å gi frist for retting".
- (34) Lovens normalordning er altså at ankeinstansen skal søke å få avhjulpet en mangelfull anke, om nødvendig ved å sette en kort frist for retting. Men forutsetningen for at domfelte skal få en frist til å rette, er at mangelen ikke er forsettlig, jf. lovens uttrykk "uforsettlige feil". Den som er seg bevisst at det begås en prosessuell feil eller anser det som overveiende sannsynlig, jf. Rt. 2003 side 1119, avsnitt 20 og 21, kan ikke kreve å få rettet feilen.
- (35) Også *påtalemyndigheten* har plikt til å påse at uforsettlige feil som kan lede til avvisning, søkes avhjulpet. Denne veiledningsplikten er regulert i påtaleinstruksen § 28-2, hvor det blant annet er bestemt:

"Videre skal det påses at de formelle betingelser for sakens behandling er til stede. Mulige mangler og uforsettlige feil bør søkes avhjulpet hvis det er anledning til det. Er rettsmiddelbegjæringen uklar eller er det tvil om den er satt fram i rett tid, bør påtalemyndigheten innhente opplysninger for å klarlegge dette. Det skal påses at siktedes rettsmiddelbegjæring er undertegnet av siktede."

- (36) Påtalemyndighetens veiledningsplikt i vår sak ble aktualisert da domfelte, i forbindelse med forkynningen, utfylte og undertegnet ankeskjemaet. Det er naturlig å anse dette som en fremsettelse av anke overfor påtalemyndigheten etter straffeprosessloven § 312, jf. den tilsvarende situasjon som er omhandlet i Rt. 1998 side 524.
- (37) Etter mitt syn hadde da stevnevitnet veiledningsplikt etter påtaleinstruksen § 28-2. Jeg finner det ikke nødvendig å ta stilling til om stevnevitnet ved forkynningen inngår i påtalemyndigheten, jf. domstolloven § 63 første ledd sammenholdt med straffeprosessloven § 55 første ledd nr. 4. Det er i hvert fall klart at stevnevitnet opptrådte som påtalemyndighetens forlengede arm ved mottaket av anken etter § 312. At fremmøteforkynningen kan utløse en veiledningsplikt er også kommet til uttrykk i Ot.prp. nr. 18 (2000–2001) side 32, hvor det fremholdes at den som utfører fremmøteforkynningen:

"... bør i det minste henlede siktedes oppmerksomhet på domsslutningen og for øvrig gi den veiledning som synes nødvendig. Ved domfellelse overleveres 'Orientering til domfelte' og evt. informasjon fra Statens Innkrevingsentral. Siktede må orienteres uttrykkelig om muligheten for anke, herunder om frist og fremgangsmåte, og bør spørres om han vedtar dommen, tar betenkningstid eller anker. Dersom siktede har hatt

offentlig oppnevnt forsvarer, bør han gjøres oppmerksom på at han har anledning til å rådføre seg med sin forsvarer før han tar stilling til spørsmålet om anke."

- (38) *Oppsummert* er mitt syn at både retten og påtalemyndigheten har plikt til å gi nødvendig veiledning til domfelte i forbindelse med fremsettelse og behandling av anke. Denne veiledningsplikten påhviler også stevnevitnet når forkynnelsen skjer ved fremmøteforkynning.
- (39) Jeg går etter dette over til å vurdere om domfelte hadde krav på en kort frist for å rette manglene ved ankeerklæringen.
- (40) Etter § 319 annet ledd er det "den ankende" som har krav på veiledning og rettefrist. Ankeretten – og de prosessuelle rettigheter og plikter som er knyttet til en anke – er hos *domfelte personlig*, jf. § 312. Når uttrykket "uforsettlige feil" anvendes i § 319 annet ledd, er da det naturlige utgangspunkt ved tolkingen at bestemmelsen viser til feil som er gjort *av den ankende selv*. Hvordan loven her skal forstås kommer på spissen når domfeltes *forsvarer* forsettlig har unnlatt å sende inn støtteskriv som i nødvendig grad klargjør anken. Skal dette avskjære domfelte fra å få rettet anken? – Jeg kommer tilbake til dette, og ser først på om den mangelfulle anken skyldes en forsettlig feil fra *domfelte*.
- (41) Etter mitt syn er det vanskelig å rette særlige bebreidelser mot domfelte. Han hadde erkjent straffeskyld for de mest alvorlige forholdene, og det kan ha ligget i kortene at anken gjaldt straffutmålingen. Forsvareren har også opplyst at han i forbindelse med anken avklarte med domfelte at anken skulle gjelde den utmålte straff. Når han likevel ikke krysset av i feltet for anke over straffutmålingen, men i stedet opplyste at forsvareren skulle inngi støtteskriv, må hans tanke ha vært at forsvareren skulle supplere ankeerklæringen, og ta seg av den videre oppfølgingen av anken. Det kan ikke legges til grunn at domfelte fikk veiledning fra stevnevitnet om at anken ikke fylte lovens krav.
- (42) Domfelte fikk hverken kopi av politiadvokatens brev til forsvareren hvor det ble satt frist for støtteskrivet, eller av politiadvokatens påtegning til statsadvokaten, hvor det ble opplyst at støtteskriv ikke var innlevert. På dette stadiet av saken kan det da ikke legges til grunn at domfelte var klar over eller regnet det som overveiende sannsynlig at formkravene til anken ikke var oppfylt.
- (43) Situasjonen endret seg da han mottok kopi av statsadvokatens påtegning datert 2. oktober 2014 til lagmannsretten, fordi han da fikk varsel om at støtteskriv ikke var innlevert. Men fordi lagmannsretten avsa kjennelse 7. oktober hadde han uansett ikke rimelig tid til å reagere. Jeg minner i denne forbindelse om at domfelte tidligst kan ha mottatt statsadvokatens skriv 6. oktober.
- (44) Jeg finner det i lys av dette klart at domfelte ikke har begått en forsettlig feil.
- (45) Spørsmålet er da om *forsvareren* har forsømt seg, og om dette kan medføre at domfelte avskjæres fra å få anken realitetsbehandlet.
- (46) Ved vurderingen av forsvarerens handlemåte må det tas høyde for at tiltalens post I ga automatisk ankerett. Men politiadvokatens påtegningskriv til statsadvokaten 26. september 2014 burde gitt forsvareren tilstrekkelig informasjon til å avklare om anken var formriktig. Da statsadvokaten deretter – i påtegningskriv 2. oktober – nedla påstand om avvisning endret det sakens karakter, og forsvareren fikk i hvert fall nå positiv

kunnskap om at anken ikke oppfylte kravene i § 314. Dette utløste en plikt til å reagere omgående.

- (47) Det må legges til grunn at forsvareren mottok statsadvokatens brev 6. oktober. Den 9. oktober – etter å ha vært utenbys i en rettssak – sendte han inn støtteskriv med opplysning om at anken gjaldt straffutmålingen. Samlet sett må forsvareren bebreides for ikke å ha innsendt støtteskriv, men jeg viker tilbake for å karakterisere unnlåtelsen som forsettlig. Jeg trenger imidlertid ikke å ta endelig stilling til dette ut fra mitt syn på identifikasjonsspørsmålet.
- (48) Det sentrale rettsspørsmålet i saken er knyttet til den situasjon at forsvareren ikke har inngitt støtteskriv. Når anken ikke oppfyller kravene i § 314 første ledd, og denne mangelen skyldes at forsvareren ikke har gitt de opplysninger som kreves for en formriktig anke, oppstår det spørsmål om feilen er forsettlig – og om anken skal avvises – etter § 319 annet ledd.
- (49) Som jeg har vært inne på, er det naturlig å forstå formuleringen i § 319 slik at "uforsettlige feil" viser til feil som er gjort av *domfelte selv*. Ut fra en slik tolking skal feil som er gjort av forsvareren ikke tas i betraktning ved vurderingen av om domfelte har krav på en rettefrist etter annet ledd i bestemmelsen.
- (50) Det er også fastslått i en rekke høyesterettsavgjørelser – og det er et grunnleggende prinsipp i straffeprosessen – at en forsvarers prosessuelle forsømmelse ikke skal gå utover siktede. Fra tidligere praksis kan jeg vise til Rt. 1971 side 423 og Rt. 1995 side 1140, og fra nyere til Rt. 2012 side 1683 avsnitt 16, og Rt. 2014 side 799 avsnitt 17. Den sistnevnte avgjørelsen viser imidlertid at dette prinsippet ikke gjelder unntaksfritt, og at det har vært åpnet for at domfelte *identifiseres* med forsvarerens forsømmelse av å innsende støtteskriv:
- "Som hovedregel gjeld at ein domfelt ikkje skal identifiserast med forsvararen når det gjeld feil denne har gjort. I praksis er det gjort unntak for dette når det gjeld støtteskriv som blir sende inn for seint, jf. Rt. 2008 side 1044. Utvalet går ikkje nærare inn på avgrensinga av dette unntaket. ..."**
- (51) Praksis fra ankeutvalget/kjæremålsutvalget er ikke entydig. En del avgjørelser bygger på at det er domfeltes eget forhold som er avgjørende ved spørsmålet om avvisning, og at han ikke skal lastes for at forsvareren ikke har inngitt støtteskriv. Jeg viser til Rt. 1997 side 1180, Rt. 2004 side 400, Rt. 2005 side 1128, avsnitt 19, Rt. 2006 side 1273 og Rt. 2009 side 930. Under henvisning til avgjørelsen i Rt. 2006 side 1273 uttales det i Bjerke/Keiserud, Straffeprosessloven, 4. utgave side 1130 at det "[h]eller ikke i denne sammenheng skjer [...] noen identifikasjon mellom forsvareren og siktede ...".
- (52) Andre avgjørelser bygger på at domfelte identifiseres med sin forsvarers feil, se Rt. 1993 side 761, Rt. 1993 side 1417 og Rt. 2005 side 1427. Disse avgjørelsene inneholder imidlertid ikke noen vurdering av forholdet til prinsippet om at siktede ikke skal lastes for forsvarerens prosessuelle feil.
- (53) Magnus Matningsdal behandler problemstillingen i artikkelen "Krav til og utforming av ankeerklæringer i straffesaker" i Tidsskrift for strafferett, 2013, og han legger vesentlig vekt på de sist nevnte avgjørelsene. Hans syn er at "[d]en klare hovedtendensen har altså

vært at det både ved avvisning og i forhold til silingsbeslutningene har skjedd identifikasjon".

- (54) Spriket i rettspraksis, og de divergerende synspunkter som har kommet til uttrykk i litteraturen, gjør det nødvendig å avklare rettstilstanden. Ved vurderingen av hvordan loven skal tolkes, står to hensyn mot hverandre:
- (55) Hensynet til effektiviteten og flyten i straffesaksbehandlingen taler for at det bør skje identifikasjon. En identifikasjonsregel vil sette krav til ekspedit og riktig oppfølging av forsvareroppgavet, og for domstolene og påtalemyndigheten er det åpenbart hensiktsmessig å kunne forholde seg til forsvareren og hans disposisjoner ved avviklingen av saken.
- (56) Disse reelle hensynene, som isolert sett er sterke, må avveies mot tungtveiende rettssikkerhetshensyn. Konsekvensen av en identifikasjon med forsvarerens feil er at domfelte avskjæres fra å få sin anke realitetsbehandlet av grunner som han ikke er herre over. Og ankeretten er, som fremholdt tidligere, en personlig rett for domfelte, og en helt grunnleggende rettssikkerhetsgaranti i straffeprosessen. Retten til anke følger av menneskerettskonvensjonene som Norge er tilsluttet, jf. gjennomgangen av dette i Høyesteretts storkammerdom i Rt. 2008 side 1764, avsnitt 57 til 64, og er også et sentralt element i kravet til rettferdig rettergang i Grunnloven § 95, se Lønning-utvalgets innstilling i Dok. nr. 16 (2011–2012) side 118 i punkt 23.1.
- (57) Etter mitt syn må rettssikkerhetshensynene være utslagsgivende. De faller også sammen med det som følger av en naturlig tolking av formuleringen i § 319 annet ledd og prinsippet om at siktede ikke skal være skadelidende for forsvarerens prosessuelle forsømmelse.
- (58) Lagmannsretten skulle etter dette ha gitt domfelte en kort frist til å supplere ankeerklæringen, slik at han – eller forsvareren på hans vegne – kunne angitt at anken gjaldt straffutmålingen. Rent faktisk ble det som nevnt også innsendt støtteskriv som ville reparert feilen, hvis lagmannsretten hadde ventet noen dager med å avsi avvisningskjennelsen.
- (59) Ettersom forsvareren har inngitt støtteskriv som angir at angrepet på dommen gjelder straffutmålingen, oppfyller anken i dag kravene i straffeprosessloven § 314. Ved anke over straffutmåling må retten bedømme denne i forhold til alle de postene han ble dømt for i tingretten. Det er da ikke noen mangel ved ankeerklæringen at det ikke er tilkjennegitt om anken gjelder hele dommen eller bare deler av den.
- (60) Jeg er kommet til at lagmannsretten ikke hadde grunnlag for å avvise anken. Saken må da fremmes for lagmannsretten idet det dreier seg om en anke fra domfelte som går inn under straffeprosessloven § 321 tredje ledd første punktum, jf. Rt. 2006 side 1273, avsnitt 15.
- (61) Avslutningsvis finner jeg grunn til, på bakgrunn av prosedyrene og behovet for rettsavklaring, å trekke frem at en beslektet problemstilling er om ankeinstansen kan *nekte en anke fremmet etter § 321* selv om forsvareren ikke har innsendt støtteskriv som argumenterer for anken.

- (62) Disse sakene står i en annen stilling enn § 319-sakene fordi anken tilfredsstillt kravene i § 314, og anken kan realitetsbehandles. Hensynet til domfelte ivaretas ved rettens ansvar for å sørge for at saken er godt nok opplyst, jf. prinsippet i straffeprosessloven § 294. Hensynet til effektiv straffesaksavvikling tilsier med tyngde at det i disse tilfellene må kunne gjøres unntak fra prinsippet om at forsvarerens prosessuelle forsømmelse ikke skal komme siktede til skade. Jeg viser til uttalelsen i avsnitt 17 i Rt. 2014 side 799, som jeg har gjengitt.
- (63) Rt. 2006 side 1115 er illustrerende: Det var spørsmål om lagmannsretten før den traff beslutning om å nekte ankene fremmet, skulle ha purret på støtteskriv, og kjæremålsutvalget fremholdt i avsnitt 14:

"Det følger av straffeprosessloven § 319 andre ledd at ankeinstansen før den avviser en mangelfull anke, bør søke uforsettlige feil avhjulpet. Dette innebærer at dersom det i tilknytning til en mangelfull anke er bebudet støtteskriv, kan ankeinstansen normalt ikke avvise anken uten å etterlyse støtteskrivet, se Rt. 1997 side 1180. Forholdet stiller seg annerledes dersom anken tilfredsstillt vilkårene i § 314 første ledd. I slike tilfeller kan anken realitetsbehandles uten at det foreligger støtteskriv."

- (64) Det fremgår deretter i avsnitt 15 at spørsmålet om det kan treffes beslutning om ankenektelse uten å vente på støtteskrivet, beror på en konkret vurdering:

"Det har i rettspraksis vært lagt til grunn at det i tilfeller hvor det er bebudet støtteskriv, kan være en saksbehandlingsfeil å nekte anken fremmet uten å avvente eller etterlyse støtteskrivet, se for eksempel Rt. 1995 side 910. Dette avhenger imidlertid av omstendighetene ..."

- (65) Jeg stemmer for denne

K J E N N E L S E :

Anken fremmes.

(66)	Dommer Noer:	Jeg er i det vesentlige og i det resultatet enig med førstvoterende.
(67)	Dommer Indreberg:	Likeså.
(68)	Dommer Bårdsen:	Likeså.
(69)	Justitiarius Schei:	Likeså.

(70) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

K J E N N E L S E :

Anken fremmes.

Riktig utskrift bekreftes: